

Anke'rplek | stilstaan bij veranderingen

Mokkende maquette

Twee columns geleden sloot ik mijn verhaal af met de woorden: ik kan niet wachten. Daarmee refereerde ik aan de start van de eerste bouwfase die onze woon- en leefgemeenschap op weg helpt naar nieuwe tijden. Jammer genoeg ben ik met vele anderen nog steeds aan het wachten. Daardoor krijgt – zie hierboven – de benaming 'Anke'rplek | stilstaan bij veranderingen' wel een heel letterlijke betekenis. Daar zijn meerdere redenen voor.

De gemeente Maastricht toetst onze bouw- en verbouwplannen aan de regelgeving over cultureel erfgoed. Daar is tijd mee gemoeid, zeker in het geval van De Beyart met zijn even historische als monumentale karakter. Met projectontwikkelaar Rosewood hebben we nog geen overeenstemming bereikt vanwege benodigde functionaliteiten zoals die contractueel zijn vastgelegd. Ook onze onderlinge afstemming rond het programma van eisen vereist nog extra afstemming, zeg maar. En dan zijn er de leden van Buurtcomité Brusselsestraat die graag willen meepraten over de uitvoering van de bouwplannen.

“Al die verschillende belangen bij elkaar zorgen voor vertraging”

Voor mijn tweede positieve gedachte haal ik de fabel aan van de haas en de schildpad. Ze houden een onderlinge wedloop. De haas is ervan overtuigd dat hij gemakkelijk wint. Daarom denkt hij het zich te kunnen permitteren om onderweg een uitgebreid dutje te doen. Als hij wakker wordt, heeft de schildpad de finish al bereikt.

De moraal van dit verhaal in zijn algemeenheid en specifiek doorvertaald naar De Beyart: wie langzaam is maar stug volhoudt, boekt uiteindelijk de beste resultaten. Of, omgekeerd, hardlopers zijn doodlopers.

Zo heeft elke partij zijn eigen belangen. Al die verschillende belangen bij elkaar zorgen voor vertraging. Daar heb ik begrip voor. Tegelijkertijd wil ik sneller dan snel vooruit om onze huidige en toekomstige bewoners een plek te bieden die een weldaad is voor hun welzijn. Want daar draait het natuurlijk allemaal om. Wie minder begrip heeft voor het actuele oponthoud is de bouwmaquette in een van onze ruimten. Die staat al mokkend model voor zijn eigen frustratie en ongeduld. Zo zie ik dat althans voor me in mijn verbeelding. 'Waarom hebben jullie me eigenlijk nodig?'

Ik houd me intussen vast aan twee positieve gedachten. De eerste is dat al het benodigde voorwerk na ruim twee jaar is gedaan. Ondanks het soms ook vertragende effect van corona hebben we onze visie en bedrijfsvoering afgestemd op de hernieuwde De Beyart in wording. Dat geldt evengoed voor de bewonerspopulatie die daarbij hoort en voor de nieuwe rol die is weggelegd voor onze medewerkers.

Anke Huppertz

Bestuurder woonzorgcentrum De Beyart, Maastricht